

Vážení hosté,

posíláme srdečné pozdravy z místa, kde by si takový ples jako v Třebíči asi ani nedokázali představit. Tady se slaví jinak – hlučným společným zpěvem, netypickými rytmy bubnů a křepčením, jaké u nás nepotkáte ani na těch nejdivočejších diskotékách. Afrika je zkrátka jiný svět a obrovské rozdíly potkáte na každém kroku.

Zimbabwe je jednou z posledních zemí, jíž se podařilo získat nezávislost na nenáviděné koloniální nadvládě Británie. Jenže převrat a události po něm bychom mohli nazvat "z bláta do louže". Do hodně hluboké louže... Po třiceti letech politického klopýtání se prosperující země plná nerostného bohatství, úžasných národních parků a úrodných farem dostala na přední příčky v žebříčku nejchudších zemí světa. Před čtyřmi lety jste na ulicích mohli potkat lidi s igelitkami plnými místních peněz, jak se zoufale snaží proměnit je za zboží. Za pár hodin už bude všechno stát dvojnásobek a za týden můžete svoje úspory vyhodit na smetiště. Takhle vypadá hyperinflace v praxi. Teprve s bankovkami stomiliardových hodnot vláde došlo, že bude potřeba zakročit. To se stalo v únoru 2009.

Zhroucená ekonomika Zimbabwe se přimknula k americkému dolaru, na pultech obchodů se zase objevilo zboží a země se od té doby ubírá směrem k novému vzestupu. Cesta je ale dlouhá a hlavně trnitá. Skoro všechno se musí dovážet ze sousední Jihoafrické republiky, takže se ani neptejte, jaké jsou tady ceny. My jsme si mysleli, jak nebudeme v Africe žít levně, a ono je tu dvakrát až třikrát draž než u nás! Při jejich dvou až pětistícových platech často přemýšlíme, jak vlastně můžou vyžít – a to mluvíme pouze o těch asi dvaceti procentech zaměstnaných.

Získat práci může lidem pomoci kvalitní vzdělání. A to mladým lidem nabízí Don Bosco Technical College, technické učiliště Dona Bosca v městečku Hwange. Žije zde jedna ze dvou zimbabwských salesiánských komunit a dva měsíce už i my. Učiliště nabízí obory jako zedník, švadlena a sekretářka, ale i jeden manažerský a ekonomický obor a také informatiku.

Jelikož informatika je nám blízká, pracujeme ve škole jako učitelé. Kromě počítačů máme na starosti ještě matematiku, se kterou, zdá se, mají všichni Zimbabwané problémy. A tak stojíme před tabulí a vysvětlujeme dvacetiletým studentům, jak ovládat počítač, před nímž sedí poprvé v životě, nebo trpělivě postrkujeme stejně staré zedníky, aby uměli převádět metry na decimetry, přestože slovo decimetr nikdy neslyšeli. Po škole se věnujeme dětem z okolí. Přicházejí si do střediska hrát a poznávat nové kamarády. Pomáháme tak salesiánům naplnit jejich poslání práce s mladými.

A čemu můžete pomoci vy? Naše škola žije pouze z poplatků studentů. Přestože školné není drahé, mnozí ze studentů tu neplatí – buďto otálejí, nebo prostě nemají peníze. Všichni sice chodí hezky a čistě oblečení, ale když nahlédnete pod pokličku, začnou se před vámi odvíjet různé příběhy. Někdo může studovat jenom díky penězům, které mu daroval pan farář z rodné vesnice; pro jiného jsou proslapané žabky jedinými botami, v nichž chodí i na zednickou praxi.

Výtěžek z vašeho plesu půjde na projekt Darujme vzdělání, skrze který čeští salesiáni pomáhají technickému učilišti ve Hwange. Děkujeme, že jste se i vy tímto přidali k naší dobrovolné službě a že společně můžeme darovat vzdělání desítkám mladých lidí.

Zdravíme do Třebíče,
Naďa a David